

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Marchionum Badensium & Hachbergensium - Cod. Karlsruhe 3293 II 10

Gamans, Johannes

St. Peter auf dem Schwarzwald, 1758

Ad lectorem benevolum. Praefatio

[urn:nbn:de:bsz:31-267058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-267058)

Ad Lectorem benevolum 4.
Praefatio.

Quod in Familiarum illustrium investigatione plerisque evenit, ut dum nimis vetustas eas facere sagient, ultra omnem Historiarum memoria perventur, et partim fabulosa pro veris asserere, partim conjecturas, quas versare in omnes opiniones, asserere non vereantur; Id quoque in antiquissima et incluta Marchionis Badenensium et Hockbergensium prosapia contigisse comperio. Nam esse dubium nullum sit, Serenissimam familiam hanc et vetustate insignem; ut Aeneas Silvius in Germania sua loquitur; et opinione sustitio praecellentem esse, certum id est, veram et genuinam ipsius originem plerisque, haecenus fuisse incognitam, ita ut multi ea attulerint, in quibus, ut dici solet, qui optimam conjecturam fecit, is vates sit optimus; Maxime vero eos errasse existimo, qui ostentandi studio nimiam et majorem, quam Sacerdotes Aegyptij apud Platonem in Dimeo sibi suisque adscribere vetustatem, ipsis asserere non dubitarunt, parum considerantes, quod ex se ipso natus sit nemo, sed ad quemcumque generis Authorem pervenerimus ipsi quoque patrem, avum, majoremque fuisse necesse sit. Ita nisi in uno aliquo, qui primus posteris genus referit, acquieveris, quis tam anxie inquisitionis stultetur finis, aut ubi, qui tam sollicitè suspicitur, unquam se sistet labor? mihi semper ita visum est, nihil aut parum admodum ad mentis alicujus laudam facere; ut prudentissimus Gerardus del Hog in suis Annalibus Austriae circa principium lib. I. scribit; vel ex Ogygiave se ortum esse, cum infima conditionis ho-

2.
minibus aque ac Regibus commune sit, et a Noacho,
atq; ab ipso Adamo primo omnium parente propagatum
sit genus. Hoc vero insigne est vetusta nobilitatis de-
cus, Majores habere atq; imitari eos, qui virtute, na-
gnisq; in Reip. collatis beneficiis, uti ceteris excelen-
tiores haberentur, mereri, cujus nota viros, quos plures
quis in Majorum suorum Imaginibus ostenderit, eo magis
illustri familia ortus esse censebitur. Atq; ideo eos,
qui in ejusmodi praestantiis Heroum ac Virorum memo-
ria ex veris et genuinis rerum monumentis eru-
da laborant, bene ac utiliter studium operamq; impen-
dere, nemo sano mentis negaverit. Id ipsum et Ego
quoq; pro injuncto mihi munere considerans, veram
originem Serenissima Domus Marchiaca indagare,
et ad privatos meos usus, donec meliora nobis tempo-
ra affulserint, reservare, omnibus quibus potui viribus
sum nisus. Sed in hoc labore meo boni publici causa
suscepto non sine fastidio reperi, quod eorum, qui de
Marchionum Bad. et Hochbergen suorum origine hactenus
scripserunt, diversae admodum sint opiniones seu Con-
jectura potius, uti ex sequentibus patebit.

I. Opinio.

Primo etenim nonnulli hanc Familiam ab antiquis
Comitibus Badensibus, qui olim in Helvetia v' Ergo-
via, in ipsa urbe Badena, seu castello Thermani, uti
The: 3 appellat, aut in Thermopoli, v' ut à Glarcano
nominatur, floriere, deducere conantur, et quidem
a comite Wernero, qui circa An. 1153. in magna
auctoritate, praesertim apud Tigurinos fuisse legitur,

Weneri hujus filium natu minorem Ducissam Suevi-
cam in uxorem duxisse scribunt, et cum ea ditiones mul-
tas non longi à Sylva Hercinia sitas in doti accepisse,
quas à comitatu paterno helvetico Badenses quoque
appellaverint, qua postea in Marchionatum fuerint
evecta.

II. Opinio Irenici C. v. c. 103.

Secundo. Aliqui Marchiones Badenses ex urbe roma
averfunt, et ab Ursinis, quos circa an. C. 775. à Caro-
lo M. Duces seu marchiones Verona constitutos falso
aperunt descendisse scribere n' verentur, ita enim loqui-
tur Fr. Irenicus in sua Exegesi Germanie C. v. c. 103. seq.
Marchionum Badensium, inquit, Stirps, clarissimè Papa
Gus testatur: illustrata est titulis, qua nullus unquàm
non egregie sapientem produxerit. et idem Papa in Epistola
ad Martinum Mejer de Joanne marchione Trevirensi
Epo. si non, ait, Majorem suorum claritate nitere,
plani convinci poterit, ex tali stirpe cum fuisse pro-
ductum: Reulerent autem eorum originem, Baden-
sio, ut quidam dicunt, a Marchionibus Veronenfibus An.
salutis 1157. Inde posteriori seculo Fridericus I. Rom.
Imp. unum Veronenfium Marchionum ex Ursinorum fami-
lia profatum capta Urbe ex Italia Obsidem secum in
Germaniam detulit, ut ei per vallem Tridentinam
liberior pateret regressus. Hujus postea filium in Ca-
sprum Hochburgense collocatum armis et nomine Mar-
chionis insignivit, qui lumina sine virili semine clau-
dens, incolas induxit ad constituendum alium marchio-
nem sui generis, à quo Badensium progenies originem
sumpsit; Ea tempestate Comitatus tantum Regio Ba-
densis

densis fuisse memoratur ac per feudum acquisitus. hac sub Marchionis Joannis sigillo s: ait Irenicus: littera ferme continent.

Secundum alios, ut inquit idem Irenicus, antiquissimus omnium Hermanus in marchionem evasit, qui primus principem se gessit an. 1120. unde antiquior ratio temporis marchionatus illi inferitur, et qua multos annos secula Frederici Imp. excedit, cui sententiam se palmam dare scribit, quia apud Hermanum chronographum in expeditione ad terram sanctam Hermanum March. Badensem profectum viderit. Cum his convenire, quae in memoria eius de ipso in Ecclesia Badenaviensi conscripta sunt, cum prima fundamenta ipse jecerit. Eiusdem Originis ab Ursinis meminit Versor Erasmi libri de lingua inscripti Marchioni Bernhardo filio Ernesti. Ursi civis Romanus, scribit auctor, miles egregius occidit an. 459, Maximum tyrannum, qui auctor fuit caedis Valentiniani Imperatoris. Itaque ab Eudoxia Imperatrice et Senatu Romano accepit gubernationem Umbria, qua nunc dicitur Ducatus Spoleti. Sic igitur gubernatio Umbria in familia Ursinorum mansit, unde natus Cajus Ursinus, et ex hoc patre duo filij Grimionus et Ursinus qui Romam contra Autharim, alio Antharist, Longobardia regem defendunt, et Mauritiu[m] Cesarem omnino auxilio destitutu[m] liberant circa an. 588. unde etiam illa insignia, quibus hodie utuntur, et domus laxipima Romae nati, qui neque fratres Romae relinquunt, qui illic familiam Ursinorum auerunt, unde alius Ursus, cujus nomen adhuc Romae in Saxo

cernitur incisum, qui bella multa cum Longobar-
 dio gessit, Capitolium collapsum evexit, Romanis Leges
 prescripsit, et cum numerosa admodum prole multas ditio-
 nes accepit. Tandem sub an. 772. claruerunt ex ea
 familia duo fratres Constantinus et Raymundus, qui
 Carolo M. opem tulerunt in debellando Desiderio Longo-
 bardorum Rege. Unde a Carolo M. facti gubernatores
 Urbis Verona cum titulo Marchionum, quorum posteri
 magis et magis in Longobardia Imperio progressi possessio-
 nes etiam Dnorum de Scala occuparunt, hinc tripartiti
 fuerunt, ut quidam Ursini, quidam marchiones Verona,
 alij etiam Dni de Scala sine Ursinorum titulo essent.
 Postea cum sub Ottone III. Electores crearentur, Badena
 etiam, quae antea erat Caesaris, qui regnabat, feudum
 inter Status Imperij fuit assumpta, et factus inde
 marchionatus. Itaque cum Comes Joannes sine herede
 masculo obiisset, et filiam illius Ceberus Dny della
 Scala, eques auratus in debellando Crescentio adju-
 tor Ottonis duxisset, factus est primus marchio Ba-
 densis, profectus in Syriam cum alijs Principibus et
 rediens extruxit Barchinam: cujus filius Herman-
 nus III. cum Fridrico II. in Syriam profectus propter vir-
 tutes donatur aliquot oppidis, extruxit Stutzgardiam.
 Hactenus Versor Erasmii Libri de lingua.

III. Opinio.

Tertio. Alij familiam Badensem et Hackbergensem non
 ab Ursinis, sed ab ipsis Scaligeris, quos ante Ursinos
 Verona dominium habuisse, et ab antiquis Gothorid

6.
Regibus, et quidem à Gaptone seu Ansete, tanquam
primo stirpitis descendisse asserunt, deducere volunt,
ajunt enim, Hermannus Nicolai filius Scaligeri,
Trebellij Pulgaroni regis nepotes, Bothonis fortis
Scaligeri pronepotes, Martucci abnepotes, Arizonis
nepotes, Alberti Irinepotes, à Friderico Barbarossa
ex Italia in Germaniam ductum, et ibidem Marchionis
Badensis titulo donatum. Opinionem et originem hanc
Marchionum Badensium à Scaligeris et priscis Gothorum
Regibus mordicus defendit Dr. Joan. Georgius Comes
de Hohenfollern in opere suo genealogico, quod de
Serenissima Domo Badensi scripsit an. 1599. Dr. Georgius
Frid. Marchioni Badensi et Hochberg. dedicavit.

IV. Opinio.

Quarto. Eo inscitia quidam rediguntur, ^{ut} Badensem
et Hochbergicam duas diversas familias esse affir-
ment, ita ut qualibet proprium suum stirpitem seu ra-
dicem habuerit, et Hochbergicam longe ante Badensem
| qua demum à 1155. ex Italia progressa sit. | in Ger-
mania floruisse dicunt, idque ob sequentes rationes:
cum enim veterum documentorum, uti volunt, seu
Liberorum equestrium libris authenticis | ex quibus
priscas nobilium familias probantur, siquidem ad lu-
dos illos equestres nemo admittebatur, nisi prius ve-
ram Avorum Graavorumque seriem sufficienter pro-
basset: | expresse reperiat, quod à 1179. Colonia
Fridericus Hochbergenfis, à 1198. Norimberga
Rudolphus M. Badensfis, et Wernerus M. Hochberg.
cum conjugis, 1209. Wormatia Burkardus II. hoch-
bergenfis

bergensis, 1235. Herfipoli Hermanus III. M. Bad.
 et Dnus Verona. rudijs ejusmodi equistribus presen-
 tes interfuerunt; inde concludi posse arbitrabantur,
 quemlibet sua propria arma gentilitia, ut et pro-
 prios avos proavosq; habuisse, nec Badensem et Hach-
 bergicam pro una sed duab; diversis familijs semper
 habitas. Paterea scribere Albitius in prima sua
 annotatione Operis geneal. quod an. 1140. Alberty filius
 Wezilone sub titulo Marchionis ab Hockberg unacum
 patre Wezilone; qui in literis citatur; genuerit
 duos filios, Fridericum et Rudolphum, quoru; hic sine
 herede juvenis obierit, ab illo vero defluxerit Stema
 Comitum de Hohenburg et Haigerloch. Itaq; ex hac
 demonstratione Albitij 6. v. 7. Marchiones Badenses,
 qui apud alios genealogiarum Scriptores n' reperiu-
 tur, prodire in lucem, atq; inde sequi, quod Marchio-
 nes hi sint veri ac legitimi majores; licet non ipsa
 prima capita, qua; propter temporis antiquitate; sciri
 certo et demonstrari nequeunt; Marchionu; Hachberg.
 n' autem Hermani Veronensis, primo parentis et au-
 thoris Badenfiu;, qui diu post dictos Hochbergicos, quos
 Albitius recenset, vixisse legatur; veram enim esse
 opinionem Genealogistarum, cum quibus Iren. C. 17.
 c. 140. consentiat, et proprium Marchionis Joannis Se-
 simoniu; alleget, quod primus Marchio Badensis Her-
 manus a. 1155. cum Friderico Barbarossa ex Italia in
 Germaniam venerit, nam idipsum adseruare chronicon
 Imperatoris hujus: cum scil. dicto anno et quide; 14. Cal.
 Jun. secundum Cuspinianum per Longobardiam rediisse
 in patria; atq; inde n' iniuste presumatur, quod Bulla

Constantiensis dt. 9. Cal. Sept. eod. an. in quo mar-
 chio de Baden testis allegetur, in itinere hoc pro-
 mulgata sit, nullum enim antiquius testimonium,
 in quo Hermannorū aut alius alterius marchionis
 Badensis mentio fiat, hucusq; allegatum esse. Ex
 quibus omnibus sequitur, quod Hermannus huius fi-
 lius Rudolphus l. an. 1198. ludis equestribus Norimber-
 gensibus interesse potuerit, nec tñ annū 40. etatis
 exceperit: fieri quoq; potuisset, ut & ipse Hermannus l.
 & filius ejus Hermannus III. cum Friderico l. Imp. in
 Syriam profectus ibidē an. 1190. mortuus sit, et Herman-
 nus III. ludis equestribus 1232. Herbipoli celebratus adfue-
 rit, cum enim expreso nōc Hermannus III. et Dñm Ver-
 nensem ibidem appellari, ad indicandum nempe fami-
 lia originem, cum quibus ipsa ratio temporis melius
 conveniat, quam si Hermannus l. principatum ad exem-
 plum Trenci in aō C. 1120. collocare velimus, atq;
 ita ex supradictis aliisq; circumstantiis et conjec-
 turis concludi, quod Marchiones Badenses aō 1155. in Ger-
 maniam primo venerint, e contra verò constare, uti
 superius dictum, quod Fridericus marchio Trachber-
 gensis 1179. ludis equestribus Coloniae praesens inter-
 fuerit, et ante ipsum pater ejus Albericus et Wezild-
 arus, post hos verò an. 1198. et an. 1209. Wernerus,
 Burcardus I. et Burcardus II. omnes Marchiones Hach-
 bergenses floruerint, quorum aetas et natiuitas
 longe ultra dictum annū 1155. quin imo ad undeci-
 mum usq; seculum retrahatur, atq; ita necesse
 sequatur, quod nō ex Hermanno Veronensi, parente
 primo et autore Badensib; et sed ex multo anti-
 quiore

quiore familia, quae diutius in Germania fuerit, or-
 tum ac originem suam traxerit, quae de re videndus sit
 Laetus, qui diversitatem utriusque familia tractat,
 quem si quis consulat, reperiet, quod hac in re
 usque adeo sibi constet, nam L. VIII. Migrat. gentium
 scribit, quod an. 1140. Albertus filius Wezilonis sub
 titulo marchionis ab Hackberg unacum patre Wezilo-
 ne in literis citetur: cum genuisse duos filios Frideri-
 cum et Rudolphum, quorum hic juvenis sine herede
 obierit, Fridericus vero floruerit circa an. 1179. a
 quo novum stemma Comitum de Hohenberg et Haiger-
 lock promanavit, qui inter Nieri fontes et Danubium
 territoria sua habuerint. Itaque marchiones Hackber-
 genses Laetus Suevos facit, a quibus originem decunt
 comites de Haigerloch et Hohenberg; Item marchiones
 Veronenses Badenses, atque etiam Duces de Schiltach, quo-
 rum lata fuerit per Sueviam ditio, usque in Brisgoiam
 videlicet ad Nierum, Rotenburgum, Cuinga, Horba, Hai-
 gerloch, Hohenberg, Wüdeberg, tota Nagoldi vallis
 Nieri vallis, Bulach oppidum et arx Zobelsteinium,
 Kirchenberga, Wurmlingius mons Schemberga, Gletta,
 habuisse quoque Reüllingam, Munderkingam et Fridin-
 gam; Item in Nigra sylva Banzdorfam, Freibergum
 ac totam Rindicam vallem, denique ad Glenum in fini-
 bus Brisgoiae: ubi sedes marchionatus fuerit, Hackber-
 gam, Sutzbergam, Susenbergam, Roetelam, Nisingam,
 Sickenkircham, Weispneck, et alia plura.
 Alibi vero scribit idem: Conrado Duci Zerisingensi, quod
 Ducatum Suevia sibi contra transactionem cum Hen-
 rico IV. Imp. factam adhuc vindicaret, Fridericum,

qui postea imperavit, Sigurinam Praefecturam et
 comitatum Hochberg ademisse, ac Praefecturam Si-
 gurinam fratri Bertholdo restituisse: Ast Conradum III.
 postea Hachbergensem comitatum cuidam Veronensi
 ac Batavino Principi contulisse. Unde Duces à Schiltach
 et Marchiones Badenses proceperint, idq; factum esse ait
 Latus ad 1157. Principis hujus Veronensis uxore fuisse
 Imultham, qua Praefecturam Badensem ad amem
 Mur auspicata sit, in qua primum 8. Canonici vixerint,
 quibus postea Monachi Benedictini accepisse legantur.
 Originem vero aliam Marchionum Hachbergensium habet
 Pantaleon part. 2. de viris illustribus. Hacho, inquit,
 magna corporis et animi fortitudine fuit praeditus,
 itaq; cum Carolo M. in Italia existens res multas
 praclare gessit. Hunc Carolus factus Imperator secum
 in Germaniam 802. abduxit, atq; portionem terre in
 Brisgoia tribuens, eum comitem constituit, qui ux-
 rem duxit, atq; Comites Hochbergenses progeniit, qui
 tandem tempore Friderici Barbarossa post 350. annos
 in Hermannii Veronensis primi Marchionis Badensis
 familiam per unicum familiam derelictam Juditham
 inserti fuerunt: ab eo omnes illi, qui fortitudine et
 magnanimitate alios superant, apud Germanos egre-
 gij Hachi dicuntur: floruit cum Carolo M. circa an-
 C. 805. Hactenus Pantaleon. Cum quo conspexit
 Inscriptio Latina, qua in arce Hachbergensi sub effigie
 laudatissimi Principis Caroli Marchionis Bad. et Hach-
 berg. ad sinistram inferioris porta partem ingredien-
 sium conspectui in lapide posita his verbis legitur:
 Ille primus Carolo M. imperante Hacho, unde nomen

Wiki, an. C. 808. erexit ornatorem Carolus quondam
Marchio Bade, regnante Friderico III. Cesare fecit:
tam vero ob edacem ac ruinosam vetustatem, Carolus
magni animi Princeps marchio Bad. et Hochb. cuius opi-
nam hic cernis, tum reinfaurari tum versus hostiles
impetus in sui suoruaq, muamen et refugium prompto
subjectorum auxilio premuniri curavit, gubernante
Carolo V. Imp. Aug. p. F. A. 1554. Et hac paucis de
Marchionibus Hackburgenfibus. Nunc progrediendus
ad sententias alias, nam

V. Opinio.

Quinto: pleriq, neque Ursinorū neq, Scaligerorū memi-
nere, aut prosapiam Badenensem et Hochbergensem diversas
inter se faciunt, sed simplr affirmant, Hermannū Ver-
on Marchionē a Friderico I. Imp. Anobardo, cui obfes datus
erat, his primū regionibus impositū, eundemq, Impera-
torem ex Comitatu Badenſi constituisse marchionatum,
et Hermannū Veronensem primū marchionem; ita enim
loquitur Münsterus: Interfecto, inquit, Socero Bertoldi
III. Zeringensis Ducis, et Suevia Ducatu Friderico a
Kaufex collato, cui Henricy Imp. filia suam elocaverat,
indignatus Bertholdus, multa intulit Friderico bella,
in quibus In Fridericus superior fuit; Concordia autē
Imperator faciens dedit Bertholdo per modum feudi Ad-
vocatiā imperem civitatis Siguriensis et totius adiacen-
tis pagi: Bertholdo succedens Conradus frater bellum
movit contra Fridericum Ducē Suevia unoculū, et ex-
citavit contra se Fridericum Barbarossam, qui illi a-
demit Sigurium, persecutusq, fugientem cepit arcem
Zeringensem, et petere coegit Conradum veniam et
gratiam Ducum Suevia, atq, sequentibus temporibus

ditionem Hochburgensem tradere, quam Imperator
 factus Fridericus dedit Marchioni Veronensi adole-
 scienti circa an. 1155. quem secum ex Italia obsidem
 adduxerat, a quo existimantur descendisse marchio-
 nes Badenses; et etiam antehac fuisse tales. Sed
 idem Münsterus l. 3. c. 278. paulo aliter: Marchione-
 cit, Bad. et Hochburgenses unum commune habent prin-
 cipium scil. Hermanum, qui an. 1120. hanc puta-
 tur possedisse terram. H. l. 3. c. 284. scribit: Fri-
 dericum I. duxisse ex Italia secum Hermanum Veronens.
 sanguine sibi junctum, quod resignata ditione sua Veron-
 cium scil. ei Germania arderet, impetrasse nuptias
 Juditha, et per eum Comitatum Badensem et Hachberg.
 erectum esse in marchionatum, et ipsum Hermanum
 creatum ab eo marchionem et principem Imperij.

Münsterus sequuntur Pantaleon, Hieronymus Hen-
 ringes in magno suo Teatro genealogico, Elias Neuf-
 nerus, et Genealogista ac Historiographi alij, Petrus
 quoque de Andlo Marchionum Badensium originem ex Ita-
 lia accersit, licet nonnihil diversimode, et Ursinorū etiam
 facta mentione: hæc enim sunt ipsius verba l. 3. de sup.
 Rom. c. 15. pag. 58. legimus: Illustres marchiones Bad.
 ex Romanorum germine, et ab Italia venisse in Ger-
 maniam; nam dum Fridericus I. Imp. de domo Ducum
 Suevia exortus, per Italia de urbe progrediens, u-
 num ex filiis Marchionis Veron. de genere Ursinorū
 urbis Romæ s. Veronæ: Principum procreati obsidem
 secum duxisset, quo magis sibi Italia terminos et
 vallem Tridentinam egressus per sui marchionatus mu-
 nitiones liber pateret regressus, ex tunc eundem
 Marchionis filium idem Imperator speciali prosequens

favore avia sue imperiali aspidere voluit, cui po-
 stea dominium et Castrum Hachberg assignavit, et no-
 va arma tribuit. Cum vero idem marchio successu
 temporis sine liberis eet defunctus, Nobiles tempore
 illius pro alio dicti defuncti nepote legatos Veronam mi-
 serunt, ut dominium Hachberg jure devolutionis ad
 ipsum pertinens possideret, qui veniens, et dominij il-
 lius possessionem nanscens ibidem vitam finivit, à quo
 et marchiones de Baden processerunt, et titulus mar-
 chionatus originaliter, non à domino Badenensi, quod
 ab antiquo Comitatus erat, sed à Verona et Romana
 urbe contraxerunt. Unde alibi notavit D. Schneidery
 ad marginem sui MS^h. saepe sensus e' corruptus tam in
 constructione quam regulis gramaticis, ait, quendam
 se legisse Chirographum de dato à Nat. C. 1208. cujus si-
 gilli epigrama hoc fuerunt verba: Johannis marchionis
 Veronensis. hucusq; Petrus de Andlo; Elia vero Reus-
 neri haec sunt verba: Hermannus comes Veronensis et La-
 duanus, inquit, Fridericum Barbarosam sanguine sibi
 junctum ex Italia reducem secutus, cum Germania
 ipsi arideret, nuptus Juditha Comitissa Hachborgeasis
 agros illos secus Rhenum, ubi hodie e' marchia Baden.
 consecutus, et ab eodem Imp. in marchionem et princei-
 rum Imperij e' investitus circa an. 1153. In eundem
 fere modum scribit Henninges quoq; nisi quod in a'o
 cum Reusnero dissentiat, ita enim loquitur: Hermannus
 marchio Veronensis, qui Imperatori Friderico Barbar.
 militans, cum ipso Italia relicta Germaniam ingressus
 e' an. 1155. cum hac magis quam Italia arideret, Im-
 perator ipsi Imutham s; alij Juditham, qua alibi
 soror Imutha nominatur, sepulta Baakena a'o 1162.:/

ultimi comitis Badensis et Hochberg. filia despon-
dit, addita dotis loco ditione Badensi, quam in
Marchionatum et Principatum sublimavit; factus
itaque primus marchio Bad. 1. ait: et Hochbergensis
magna pietate, prudentia et sapientia subditos qu-
bernavit, atque Imperatori in rebus difficillimis, et ar-
mis et consiliis adhaesit, donec tandem annis et labo-
ribus exhaustus diem clausit extremus an. 1160.
Sari fere modo loquitur Albitius in suis stematibus
Principum christianorum; nam ipsius haec sunt verba:
Hermannum dicunt Veronensem, qui cum Frederico I.
Imp. ex Italia in Germaniam venit, ab eo Imperij
marchionem factum, Imutham comitis Hochberg.
filiam duxisse, ex quibus marchiones Badenses
descenderint. Imutha enim fundavit Propositu-
ram Badense prope Muram et pro VIII. Canonico
alendis dotavit, ubi sepulta jacet: Et si n^o desint
etiam, qui dicant, marchiones hos ex Italia cum
Frederico quidem venisse, ab comitatu Hochburgico
ipsius Fredericum ei dedisse, quem prius Zeringius
ademerat. Albitius.

VI. Opinio.

Sexto. reperiuntur n^o nulli, qui Seren^o familia Bad.
et Hochberg. originem n^o apud externos, et in Italia
quarunt, aut ultra montes accersunt, sed eos in
ipsa Germania, patria nostra, dulcissima ortos
et natos esse ex ipsis Archivis et Authenticis vete-
ri monumentis eruere conantur, dum referunt,
Serenissimam hodiernam Domum Austriacam et

Badensem unam eandemque originem habere, et ab antiquis Vindonisa, Altenburgi ac Habsburgi Comitibus, ex quibus Duces Zeringenses fuerunt, descendere. Gladouent Joanes Historius, Niddanus, cui investigatio et descriptio familiae Badensis et Hachberg. ex singulari mandato et salario commissa fuit.

Si Franc. Gillimanus, vir antiquitatis apprime peritus in suis Habsburgiacis, seu in libris de antiqua et vera origine Domus Austriacae: ut et Cass. Sciopius Henate Augusta domus austr. quod consilio suo regio et classico belli sacri, uti appellat, an. 1619. adjuuavit, ac Ticini Typis vulgari curavit. Vides, amice lector! diversitatem opinionum de origine ac ortu inclute et antiquissimae prosapiae Bad. et Hachb. ita ut nō imerito quis dubitare possit, cuiusnam calculo addere debeat: quem dispensum Historicorum et Genealogistarum, etsi antehac ipsimet Principes Dr. Philippus et D. Ernestus Fridericus, uterque Marchio Badensis animadvertierint, arbitrati tamen sunt primum familiae suae parentem ex Italia in Germaniam venisse, et prima domus Seren.^{me} fundamenta hinc in locis collocasse, id quod ex eorum literis, quas Idibus Dec. an. 1585. ad Venetorum Principem scripserunt, cognosci facile potest; Verba enim hancum literarum sunt sequentia: Seren.^{me} Princeps! Dne et amice observande, cum multi haecenus viri docti et familiae nostrae dignitate libros in publicum protulissent, essent autem ipsorum invarietate et diffensione quaedam constituta sententia, dedimus uti de Ministris nostris mandatum, quem isti negotio

et labori parem esse putavimus, ut originem et
 progressionem gentis nostrae ex omnibus historiis et
 monumentis diligenter perquireret, neque solum dis-
 sensiones tolleret veterum scriptorum, sed etiam
 res à Majoribus nostris laudabiliter et gloriose ge-
 stas mandaret literis: illè verò statim eùs manus
 adhibuit operi, cognovit ex Archivis nostris, et
 multis impressis literis, Progenitores nostros pri-
 mitus ex Germania ab Imperatoribus, eorum propin-
 quis, imò ipsos in Longobardiam, et praesertim in Ver-
 onensem Marchionatum, rursus autem eum aliquandiu
 Veronam et vicinam provinciam rexissent, in Ger-
 maniam revocatos esse ante annos fortassis 400. &c.
 se quidem ex nostra Germania literis et libris spera-
 consecuturum, sed illud unum, quod à literis nostris
 remotum, neque in publicis libris conscriptum est, in
 Italia pervestigandum putat, siquid quando primò gu-
 bernandam acceperint Veronensem provinciam, quan-
 diu tenuerint, quid ab illis praestare sit in Italia
 et in possessione Marchiae istius factum et administra-
 tum, quando rursus inde discesserint. Cum igitur
 id nobis humillimè significasset, et nos nullo loco
 melius ista, quam Verona cognosci putaremus,
 neque dubitaremus, in Archivis Urbis et in Mona-
 steriis eam rem consignatam et inscriptam esse
 memoriam: Visum è nobis scribere ad Dilect. suam,
 quae jam ditionem illam noè Amplissimi Senatus Ve-
 neti cum imperio tenet, et rogare vehementer,
 non solum ut Monna, quae Verona et in vicinia
 sunt, perquiri, et interrogari viros Historiarum

et veterum rerum peritos, ab hoc expositate exhibi-
 tore dilecto nostro, cui id negotij imposuimus, benigne
 permittat. Verum etiam Veronensibus mandet, quo
 legatus noster eo sumptibus nostris profectus, oibus
 modis ad illa impetranda, qua ad memoria familia
 nostra pertinet, et Dilectioni sua incommodum afferre
 nullum potest, neq; alio profecto a nobis susceptum
 fuit consilio, quam ut inde aliquid ad familiam
 nostram ornamenti accederet; Rogamus Dilect. suam
 perbenigne, ut nobis gratificari n' gravetur.

Haec sunt literae, quae dicti Principes ad Ducem Vene-
 torum scripserunt, cum illis nobiles virum Josuam
 von der Scheer ablegare, et oia, qua in literis istis con-
 tinentur, quae diligente investigare constituerant.
 An autem Legatio isthaec suum sortita sit effectum,
 ex Actis n' constat, hoc sicut, quod, etiamsi isthaec
 locorum fuisse, nihil eorum, qua Principes nomina-
 ti cognoscere desiderarunt, respiciet, nam neq; Verona,
 neq; Padua, nec in tota Marca Trevigiana, ut ab
 Italici appellatur, quidquam de Marchionibus Baden-
 sibus, quod eorum Majores nimirum regiones istas tenuerint,
 aut quod ab Ursinis v. Scaligeris descenderint, reperiri
 certum, imò certissimum habeo. De Scaligeris, qui Ve-
 rona dominati sunt, apud Historicos Italos multa
 leguntur, sed familia alicujus Germanica, v. quod
 Scaligerorum posteris in hac Germania loca cum Fri-
 derico I. transierint, et comitatum Badensem, postea
 in Marchionatum et Principatum Imperij sublimatis,
 nacti sint, nulla fit mentio; quin imò ex Plondo

Et Membra refert. F. Scandro Alberti Bolognese
 nella descriptione di tutta Italia p. 454. quod eo
 tempore, quo Fredericus Barbarossa Italiam et praesertim
 Lombardiam cum exercitu intravit, Verona nul-
 li subjecta, sed urbs libera existens, cum Mediolanen-
 sium et aliarum civitatum populis foedus inierit:
 et a^{no} 1155. quo ipso ad Hermannus I. marchio Brad.
 de Verona in Germaniam descendisse ab aliis falso cre-
 ditur, cum Frederico Barbarossa, praelis comiserit,
 verba Italiae sui se habent: In questi tempiosi gover-
 nandosi e citta d' Italia nella loro liberta C.² im-
 periosa face vano legne et compagnia in seixe contra
 quelli che gli offendevano e parimente face compa-
 gnialo; Milanensi e con altro popoli: etra le
 altre volte suo ne huss che essendo ruinato Mila-
 no da Frederico Barb. e per ristorato dalle citta col-
 le gnate, si concordarons Mila, nesi veronensi,
 Bresciani Novaresi et Vercellani contro del Barba-
 rosso, et ragunati insieme combatterona con lui a
 bandieri spiegati a Barilono sopiata via che papa
 di Milano a Como et lo rupper amazzando gli allep-
 sotto il cavallo, essendo credido ancora lui eser
 morto havendo accisi molti dei Fodesehi Barmose
 comuschi che erano in sua compagnia adunq si
 governarons. Veronensi in tal liberta Sotto Empe-
 rio usino ad Ezzelino da Roman che di capitano
 usurpola signoria di Epa scacciandone Azzo de Epe
 Marchesi di Ferrara prodesta dai Mastrati et dal
 popolo

Et sane si Historicos omnes Italos consulam, nihil

de profectione illa Hermani ex Italia in Germaniam
 invenio; Itaq; Opinionem istam, qua asperitur,
 Hermanum comitem Veronensem cum Barbarossa in Ger-
 maniam venisse, Badensis Marchionis titulis insigni-
 tum, et familiae Bad. parente primis et auctore esse,
 prorsus erroneam et contra veterum monumentorum
 fidem et auctoritatem ab eis fictam existimo, qui
 Principibus, ac inopia quoq; intentis novitatis ille-
 cebris adulabundi, eo gratiosiores et ingeniosiores se
 fore confidunt, quo ab eorum origine, et qua habent,
 regione, longius exortos et propagatos praedicent.
 Sicut loquitur doctissimus et accuratissimus antiquitatum In-
 vestigator Fran. Guilmannus supra allegatus Habsb. l. 5.
 Etenim Hermanum III. Hermani II. filium, Hermani I.
 Bertholdi Zeringensis fratris, postea monachi Clunia-
 censis facti, nepotem multo prius, quam Fridericus Barb.
 ad imperium venit, aut in Italiam iter habuit, Ba-
 densem fuisse marchionem liquido constat ex Diplomate
 Conradi II. Imp. in quo expressa fit mentio Marchionis
 de Batha, ait enim Imperator: itaq; se privilegium
 Weneri Sabariae Abbatis confirmare in praesentia
 Alberonis Archiepi Trevirensis, Ortlichi Epi Basil.
 Friderici Ducis, Conradi Ducis Mathaei Ducis, Her-
 mani Marchionis de Batha, Alberti marchionis de
 Habersburg. quin imo ipse Fridericus I. Imp. donationem
 ab Abbatisse Erisseineni factam Hermannis eidem
 Marchioni curtis Besigheim confirmavit an. 1153.
 Indit. XIV. quo tempore nondum Italiam cum exercitu
 intraverat, nec proinde Hermanum obsidem inde se-
 cum in Germaniam ducere potuerit. Itaq; non abs-
 ratione verosimile est, scribit Guilmannus, Berthol-
 ded I.

Dum I. barbatum Ducem Zeringensem in filios,
ait, ipsos inter se hereditate divisisse, Bertholdo II.
Ducis titulum, et majorem partem Brisgoie, Hermanno
tanquam minori Marchionis cum in penitenda ditio-
ne attribui potuisse, imo debuisse: nugari enim
hic, ut in plerisque Lafram, qui Hochbergensium
Marchionum ditioem Bertholdo et Carado Zeringi
ademptam et Marchionibus Veron. à Friderico I. tradi-
tam dicat, cum ducem utrumque ob rebellionem pro-
scripsisset.

Duxit vero Hermannus II. Juditham Bradensem, qua
cum ad eum dominium Brada detulisset, vulgo dedit
causam vocandi Marchionis Brad. cum prius mar-
chionem se nullo alio titulo nominaret, quod titu-
lum postea Hermannus III. Juditka genitus, a summis
quoque maternis armorum insignibus retinuit, et
ad posterum transportavit; Et licet negari nequeat,
quod Hermannus IV. Hermannus III. filius sub eodem
Imperatore non solum se Ducem Brada, sed simul
etiam marchionem Veronensem scripserit, guberna-
tionis in eam fuisse non originis denominationem,
ex eo probatur, quod Barbarossa, funditus eversa
Mediolano, domitaeque Lombardia, et in plures partes
divisa, singulis partibus, imò urbibus pene Groeres
Germanis profecerit, uti testantur historiæ italæ,
quo tempore dictum Hermannum Brad. Verona jam
debellata impositum, tanquam Vicarium seu Guberna-
torem Cosareum, mihi cum historicarum peritis
plane persuasum habeo: atque hinc factum est,
ut in in Germaniam reversus titulo hoc deinceps

uteretur, et pauci post eum retinerent, magis
 memoria causa, quã ad demonstrandã originem pro-
 sapia, aut possessionem dominij Veronensis.

Haec omnia cum ita sese habeant, jam opiniones istae,
 quas supra recensui, per se corruunt, nec ulterius
 refutatione indigent, quoniam hac in re veritatem
 monstrasse nihil aliud est, quam contrarias sententias
 refutare. Ideoque firmum indubitatumque hoc esto, mar-
 chiones Brad. et Hochb. n' à Gothonis Regibus, n' à Scali-
 geris, n' ab Ursinis, aut ab ullis aliis Veronã dñis,
 sed à prisca Vindonisa et Altenburgi Comitibus, qui
 olim in illa celeberrima Helvetiorum Civitate Vindo-
 nisa ad fluvios Ursam et Arulam late dominabatur,
 per longam avorum proavorumque seriem descendere,
 atque ita cum Ducibus Zeringensibus et Teccensibus,
 item cum Comitibus Habsburgicis, et hodiernis Austria
 Archiducibus potentissimis una eademque habere stirpis
 originem.

Et sane comites hosce Altenburgicos latissime quon-
 dam apud Helvetios dominatos esse, testantur paucissimi
 historici, et veterum etiam nunc extantia monumen-
 ta: quidquid enim dignitatis et Splendoris Vindo-
 nisa, antiquissima Helvetia civitas, cujus meminit
 Tacitus lib. 4. hist. et Anton. in Itiner. sic. Stumpf.
 l. 7. c. 2. Guilliman. de reb. et antiquit. Helvet. l. 2.
 c. 7. et 11. ibid. lib. 2. Habsburg. quae nunc exiguus
 pagus est, cujus suburbium modernum oppidum Bruck
 fuisse putatur: / olim habuit, id comites isti occu-
 pavere

pavere, cum Castri Vindonispensis dominium ad se
 transtulerunt, adificataq; eo in loco nova arce sub
 antiqui Castri titulo, quod Altenburg propterea ap-
 pellarunt, Altenburgenses sese comites et Vindonisa
 Dominos nuncuparunt. Ipsi ex antiqua Helvetiorum
 stirpe, mox sub Burgundis, abolito Romanorū Imperio
 clari, tum verò ob virtutem Francis, qui Burgundia
 Reges excederant, in pretio habiti, maximas opes sibi
 acquisierunt, adeo, ut Guntramus comes Altenburgensis,
 qui sub Arnolpho Imp. vixit, cognito divitis consecutus si-
 gienti Annales Monrij Muri, quod Rathpoto hujus
 Guntrami nepos, et Itha ejus uxor adificarunt, testata.
 Cum verò post mortem Arnolphi et ejus filij Ludovici Ger-
 mania superior, maximeq; Helvetia ob Rudolphum
 ejus filium, qui se Regem in Burgundia mixore coro-
 nari paulo ante curaverat, bellum cum Arnolpho
 gesserat, et post eum Rudolphum ejus filium, qui cum
 Burcardo Suevia Duce in discordia erat, in maximo me-
 tu turbisq; versaretur, vallis Urse acicola, vulgo Sin-
 derthalus, qui Urse sinistram è conspectu Bremgarten
 habitant, Gunzelinud Guntrami filium rogarunt,
 ut tutorem et defensorem se eorum gereret, quod cum
 annuisset, hunc et postea ad hodiernum usq; diem nonen-
 Praefectura libera regio ista accepit. Haec prima inue-
 nienta apud Helvetios Domus Altenburgensis seu Vin-
 donispensis, Rathpoto verò supra memoratus Cuzze-
 lini filius cum hac raone viribus et potentia n' parò
 crevisset, primò nova arce fundamenta posuit in
 colliculo paulo supra Altenburg, cum forte eo in loca
 accipitrem tanqm ex specula, qua gererentur, ad-
 versentem

vertentem conspexisset, arcem eam Habsburgum
 vocavit, quasi accipitris castellum, seu arcem, inde
 comites relicto seu antiquato nomine Altenburgi
 se Habsburgenses appellavere, et ut jam supradictum,
 ac inferius ad oculos demonstrabitur, non solum Au-
 stria Archiducibus, sed et Marchionibus Badensibus
 ac Hochberg. originem nunquam intermorituram dederunt;
 hanc veram et incorruptam Domus marchionum Bad.
 originem esse, ego ex collatione et diligenti examine
 eorum, quae ab aliis hucusque de nobilitate et antiquitate
 familiae hujus tradita sunt, prodere, atque ita
 Serenissimum hoc genus marchionum tandem postliminio
 quasi avita origini et dignitati sibi metipso restituere
 opere pretium putavi. Quia in re non sane curiositate
 quapiam cum probe noverim, periculosum admodum esse,
 in familiaribus inquirere, adeo, ut Guetonijs de Pom-
 poniano referat, cum interfectum fuisse à Domitiano,
 quia Imperatorum genesim habere vulgo diceretur,
 sed Serenissimi Principis Dni Georgij Friderici Marchionis
 Bad. et Hochb. tit. Principis mei Clemt. mandato,
 cui parere necesse fuit, aliquot jam annos pleraque
 hinc penitus incognita, et à nemine animadversa, aut
 à satis fideliter enarrata pervestigavi, inspectisque
 à solis Historicorum et Genealogistarum libris, sed
 etiam plurimis literis, monumentis et MS. quan-
 tum eorum ad manus habere licuit, evolutis reperi,
 meras fabulas esse, quae de origine Badenensium et Ve-
 ronensium hucusque sparsa sunt; Si enim vera illa
 sunt, quae in veteri codice manuscripto Monasterij

Bachenavensis leguntur, quod an. 1116. tempore
 Paschalis II. Papa, qui an. C. 1110. Pontificatum ade-
 ptus est, Hermannus Marchio Badensis in villa sua
 Bachenau fundaverit Monium Canoniconum regularium
 seu Augustini in laudem et gloriam Pancratij Mart.
 Si verum est, quod 1122. 15. Cal. Martij Indict. XV.
 Bruno Epus Spirensis ad petitionem Hermanni dictum
 Monium confirmaverit: Si verum est, quod an. 1137.
 Hermannus junior Hermanni ante nati filius sub Co-
 thario Imp. res monasterij Bachenavensis multis dona-
 tionibus auxerit, annoq; 1145. paternam fundacionem
 et suam Donacionem prefate Sigfrido Spirensi Epō con-
 firmavit, uti verba Confirmationis, quae infra se-
 quuntur, id clarè testantur. Si deniq; verum
 est, quod Hermannus III. profers fuerit, cum an. 1139.
 privilegia Wierani Sabariae abbatis confirmarentur,
 ut supra ex Diplomate Conradi II. demonstravi;
 certum verò esse non potest, Fridericum Barbarossam
 an. demum 1155. v. ut alij 1153. Hermannum ex Ita-
 lia secum in Germaniam obsidem duxisse, et ex eo
 primum marchionem Bad. fecisse, praesertim cum longe
 ante haec tempora non solum Marchionis Badenensis
 in literis modo allegatis fiat mentio, sed etiam ad-
 huc plures aliae literae vetustissimae supersint, in
 quibus eorum mentio reperitur.

Nam sub Henrico II. claudio et sancto an. 1120. in
 literis Spira datis allegantur, ut testis Hermannus
 Marchio, Goffridus comes Palatinus, Simon Dux,
 Conradus Dux sub Lothario Rege an. 1126. iterum
 in Argentina exaratis testis est Hermannus marchio

cum Conrado filio Ducis Bertholdi. Ita an. 1141.
 in donacione quadam Mon'rio Herrenalb facta testis
 allegatur Hermannus marchio. Verba autem Confirma-
 tionis, cujus paulo ante mentio facta est, ita habent:
 In no'e S. et individuae Trinitatis. Notum sit tam fu-
 turo quam presentis temporis Christi fidelibus, quod
 ego Bruno Epus justis petitionibus, votis piis, et
 divina inspiratione conceptis desideriis Hermanni Mar-
 chionis annuens concepsi, ut in Ecclesia S. Pancratij
 Mart. constructa, quam ipse et uxor ejus Juditka,
 ipsiusque parentes praedictis et decimis ditaverunt, pau-
 peres Christi Canonicos secundum regulam B. Augustini
 communem vitam ducentes collocaret an. 1122. Ind. XV.
 10. Cal. Ma. quod vero familia Badenensis et Hochberg.
 non sit alia et diversa, sed una ac eadem, testantur
 Christophorus Marchio Bad. et Hochb. et Philippus Mar-
 chio Hochburg. in pacto, quod de succedendo sibi invicem
 an. 1190. in die S. Bartholdi reciproce fecerunt, cujus
 verba sic sonant:

Wid Ebsitzogd und Hellig von Gottus qua Jan
 Datttton y Lohmann, In d' Hysen Condo Kamm
 und Stam und Gattorun von Laitan von der
 Marggraffschafft Hochburg und Fürniglichem notariussch
 der Vögelit und Waggau, sein Hysen d' Hysen, In
 gaffigal sein auf mit gnadingem Hutschiffen nos
 fuffen.

Post addunt. Ne ergo consanguinitas obliteretur,
 sed dua unius Aematis propagine coalescant, se fa-
 cere reciprocum testamentum inter Hochberg, Hohingen,

Sulzberg ex una, et Roetelen, Suseenberg, Badenweiler et Schopfen ex altera parte. Testes Wilhelm von Neubergh, Lana Hofmeister, Wilhelm v. Adlerbach Qualtenstaig, immo Caspar v. Klingenberg Ambrun zu Soeburg pro Badenri. Hermann v. Göttingen Ritter Landvogt zu Röteln. Turing Ruis v. Brühnsheim immo Rudolph v. Altmann Ambrun zu Soeburg Conuilius pro Hochburgensi, Pactum hoc seu testamentum confirmavit Maximilianus I. Imp. 1499. et Episcopus Basileensis consensit quoad feuda.

Constat quoque Marchiones Bad. et Hochb. iisdem Insignibus, quo postea In' n' nihil mutata sunt, antiquitus usos fuisse, et reperitur in antiquis Chronicis Saxonicis, quod veteres Comites Badenses eadem insignia, quibus Marchiones Bad. etiamnum hodie utuntur, habuerint, uti videre licet an. 997. apud Adelheiden Comitissam Badensem Guelphi Bavariae Comitissam uxorem: quomodo vero Marchionatus Hochberg. et Badensis sub Henrico divisus sit, item, quomodo à Burcardo March. Hochb. Friderici filio Comites Hochbergici usque ad Annam Comitissam hujus progeniei s. qua nupsit Rudolpho Imp. defluxerint, et qua ratione an. 1215. Lutholdus Dñy de Roetelen Canonicus Basileensis Henrico V. Marchioni Hochb. Dynastiam Roetelensem donaverit, praeterea quod de Landgraviatu Susebergenensi et dominio Badewila in Archivis antiquis reperitur; item quod Comitatus Sponheimensis et Ebersteinensis, nec non medietas Dominiij Lahr et Mahlberg, uti quoque aliae civitates

oppida, villa, iurisdictiones, iura et privilegia,
dignitates ac cetera regalia ac iura quam plurima
ad Marchiones Badenses et Hochb. provenerint, quae
facta domi forisq; Herois huius familia 500. annos
perpetuarint; et quomodo jam olim in plurimis etiam
remotis mundi partibus sua Trophaea cum aeterna lau-
de creverint, alibi pluribus, et quidem sigillatim
singula volente et dirigente Deo S. O. M. narrabo.

Tu interea, amice lector! quae hic jam apposui, si vacat,
legere non dedignator, sunt enim talia, quae se, si for-
san in aliquo cum alio errore hasisti, et veram Domus
Badensis originem ignorasti, erudire melius possunt, et
informare. Ego hic sisto, Deumq; animum precor, ut
antiquam Domus huius Seren.^{ma} gloriam magis magisq;
splendescere faciat. Annue O Rex Regum, O Princeps
Principum! Tu enim sola regna et principatus conservas,
et de una gente in aliam transfers, prout tibi in Consilio
tuo imperscrutabili placuerit. Scripsi currente cala-
mo Joh. Frid. Tüngler.

Marchionum Badensium
et Hochbergensium vera radix
et Origo.

Theobaldus seu Velibaldus Praefectus ultrajuranus
seu minoris Burgundiae, quem a. 7039. sub Ludo-
vico I. Franc. Rege Dagoberti filio, generis nobilitate
et divitiis sese extendentem facit, cui frater erat Ame-
lectus seu Adalbertus tertio gentis Habsburgensis noë
Ottobertus Comes Vindonispae et Altenburgi, Elsat. et
Brisiaee Landgravius, conditor Monij S. Trudberti: